Onbeş günlük
DURUM
TKP. Yayın Bürosu

Bütün ülkelerin proleterleri, birleşiniz !

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİNİN ENFORMASYON BÜLTENİ

Sayı 1 (137) 15 Ocak 1975

FAŞİST SALDIRILAR HALKI YILDIRMAYI AMAÇLIYOR

Ülkemizde gerici çevrelerin, Türkeşçi faşist komandoların, 12 Mart tipinden yeni bir faşist darbeye zemin hazırlamak,sömürü ve baskı düzeninin sürüp gitmesini sağlamak,halkımızın anti-emperyalist savaşını boğmak için en başta işçi sınıfına,devrimci öğrencilere karşı uyguladıkları saldırıların şiddetlenmesi,halkımızın,ilerici güçlerin anti-faşist,

anti-emperyalist savaşını engelleyemiyor.

6 Ocak'ta İstanbul Üniversitesine dalan ve önceden belirlenmiş ilerici öğrencilere bıçak ve tabancalarla saldıran faşist komandoların eylemi ve bu saldırı sırasında 4 öğrencinin yaralanması olayı İstanbul'da düzenlenen bir mitingte protesto edildi. Çok sayıda öğrencinin katıldığı protesto mitinginde , polisin,Irmak hükümetinin faşist saldırganları koruduğu,"Milliyetçi Cephe" adındaki Demirel-Türkeş ortaklığının da bu komandoları yurtsever,ilerici öğrencilerin üzerine sürdüğü belirtildi.

Diyarbakır TÖB-DER Şubesi'nin düzenlediği faşizmi protesto etme yürüyüşüne binlerce öğretmen,işçi ve öğrenci katıldı. Diyarbakır ilçeleriyle Mardin ve Siirt'ten gelen binlerce öğretmen ve işçinin katıldığı faşizmi protesto yürüyüşü,anti-faşist, anti-emperyalist eylem birliğinin gittikçe güçlendiğini bir kez daha gösterdi.

TÖB-DER genel başkanı Ali Bozkurt, Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk'e bir mektup göndererek, faşist saldırıların önlenmesini istemiştir. Maktupta özetle şöyle deniliyor: "Son günlerde daha da yoğunlaşan faşist saldırılar,halkımızı, 80 bin öğretmeni çatısı altına toplayan TÖB-DER'i ilgilendirecek boyutlara ulaşmıştır. Olaylar, öğretim kurumlarına,yurtlara tabancalı, bıcaklı saldırı,yaralama,öldürme biçiminde sürüp gidiyor. Bu arada öğretmenler de birçok yerde saldırıya uğramakta,karakollarda,sokaklarda,okullarda öğrencilerin gözleri önünde dövülmektedir. Ülkü ocaklarına bağlı olan bu faşist komandolar Ankara, İstanbul, İzmir ve Adana gibi illerimizde silâhlı saldırıya geçmekte, sağa, sola ateş etmekte, adam yaralamakta, kafa kırıp göz çıkarmaktadırlar. Biz TÖB-DER olarak bütün bu olaylara son verilmesi için gereken girişimde bulunmanızı iste-

riz. Örgütümüz,faşist saldırıları protesto etmek için önümüzdeki günlerde yurt düzeyini kapsayacak biçimde aynı anda düzenlemeyi düşündüğü toplantı,açık oturum,yürüyüş ve benzeri eylemleri bilginize sunmayı uygun bulmuştur."

Tüm Teknik Elemanlar Derneğinin yayın organı faşist komandoların yoğunlaşan saldırıları hakkında şunları yazıyor: "Enflasyonist gidişin bütün yükü emekçi halkımızın sırtına yüklendiği bu dönemde,hayat pahalılığının baş sorumlusu işbirlikçi burjuvazi,sömürü,baskı düzenini sürdürebilmek için işçi sınıfına,yurtsever öğrencilere karşı saldırıları şiddetlendiriyor. Çünkü egemen güçlerin en korktukları şey ekonomik ve politik hakların örgütlü bir biçimde politik sahnede savunulması, halkın geleceğini kendi eliyle saptayacağı politik bir güce kavuşmasıdır. Bu nedenle, egemen güçler eliyle yürütülen faşist saldırılar,doğrudan doğruya demokrasi ve özgürlük savaşını hedef almaktadır."

VİRANŞEHİR KATLİAMI

11 Aralık 1974'de Urfa'nın Viranşehir İlçesinde 20 vatandaşımız kurşunlandı. Bu katliam olayı komandocu Irmak hükümetince örtbas edilmek istenmesine rağmen, bütün memleket ölçüsünde sert protestolara yol açtı. Irmak hükümetinin, gerici çevrelerin bu katliamı 2 Ocak 1975 tarihli "Yeni Ortam" gazetesinde yayınlanarak kamuoyuna duyuruldu. Haberde özetle şöyle deniyor: " Suriyeden kaçak mal getirmekte olan 75 kişiye yakın bir kafile,içlerinden birini jandarmalarla anlaşmak için

önceden gönderir. Sınırda bulunan jandarma ve subaylar, bu tür anlaşmalarla sayısız insan,sürüyle hayvan ve yüklü kamyonlar her zaman geçitir . Oradan aldıkları rüşvetle büyük servet yaparlar. Özellikle bu anlaşmalar büyük kaçakçılarla yapılır. Bunlar, o yörenin en zengin kimseleridir.

Fakat bu kafile,evine bir dilim ekmek götürmek için ölümle pençeleşen kişilerin oluşturduğu bir kafiledir.

Kafile sınırdan içeri girerken jandarma birlikleri karışmaz. Sınırdan içeri girdikten uzun bir süre sonra,kafilenin arkası çevrilir kafile kurşun yağmuruna tutulur. İlk etapta üç kişi vurulur. Kovalamaca uzun sürer. Dört kişi bir yerde,diğer 4 kişi de başka bir yerde vurulur. Yaralı 9 kişi teslim olur. Bunların içinde kafilenin başı ve bölgede mertliği ile sevilen Şaban Erkek adında biri de vardır. Şaban Erkek,yüzbaşıya kendilerini öldürtmemesi için yalvarır,yüzbaşı 9'nu da kurşuna dizer.

20 ölüyü arabalarla sınıra götürürler ve oraya çırılçıplak soyup yığarlar. Viranşehir savcısı rapor vermek istemez yüzbaşının rüşvet ve yemek davetini reddeder. Savcıya baskı yapılır ve rapor alınır. Ölüler yoklandığında cesetlerin sayısız kurşunlarla delik deşik edildiği anlaşılır, Şaban Erik'in iki elinde sayısız kurşun yarası vardır. O,teslim olup elleri havadayken kurşunlanmıştır. Belediye başkanı bir jandarma erine "nasıl yapabildiniz bunu" diye sorduğunda "biz yapmadık, subaylarımız yaptı" diye karşılık almıştır. Bu katliam olayının halktan gizlenmesi için Viranşehir ilçesine gazeteci sokulmadı. Yas tutmak istiyenler ölümle tehdit edildi.

Bölgemizde bu tür olaylar süregendir. Bundan iki ay önce Midyatlı iki kişi vuruldu. Biri öldü,diğeri Suriye'ye kaçarak canını zor kurtardı. 20'leri kurşunlayan yüzbaşı,bir ka-

çakçı öldürene 1500 lira ve 15 günlük izin vaadediyor. Ama milyoner kaçakçıları değil. Çünkü yüzbaşı onlarla beraberdir. Bunlar, bir dilim ekmeğe ölüm yolunu tepenleri kurşunluyorlar.

Nasıl ki, 1970'te,komandolar,Silvan'da,Yünlü beyin evinde kahve içiyor,Yusuf Azizoğlu ve toprak ağası Mahmut Kepoğlunu selâmlayıp,yoksul halkı,kadın,çocuk,ihtiyar demeden işkenceden geçiriyorsa,bugünde bu bölgede aynısı oluyor."

İŞÇİ HAREKETİNDE GELİŞMELER

Yasa dışı Irmak hükümetinin ve sıkıyönetim komutanlıklarının keyfi grev yasaklamalarına,Tunçların, Şidelerin grev kırıcılığına rağmen işçi sınıfının yığınsal direnişleri,hak alma savaşı yeni boyutlara ulaşıyor. İşçi sınıfının önemli bir bölümü yeni yıla grev içinde girdi. İşçi sınıfının bu direnişleri yalnız ekonomik istekleri kapsamıyor. Bu savaş,işçi sınıfına,yurtsever gençliğe,ilerici güçlere yapılan saldırılara son verilmesi, anti-demokratik yasaların kaldırılması,işçilere özgürce sendika seçme hakkı tanınması, demokratik güçlerden oluşan bir hükümetin işbaşına getirilmesi savaşıdır.

- Irmak hükümetinin işçi düşmanı tutumunu,grev ertelemelerini,patronların toplu işçi çıkarmalarını protesto etmek için DİSK'e bağlı 8 sendika İzmir'de sessiz bir yürüyüş yaptılar. Yürüyüşe diğer sendikalardan işçiler de katıldı.İşçiler yürüyüş boyunca "Hak verilmez alınır", "Grev kaldırma hakkı hükümetten alınmalıdır", "Rafinerideki haklarımız alınacaktır", "İşçi arkadaş,Ticaret Matbacılık grevini unutma" yazılı

pankartlar taşındı.

- Aliağa Rafinerisi işçileri, hükümetin grevi ertelemesine rağmen, direnişlerini 48 saat daha sürdüreceklerini açıkladılar. Grevi yürüten Petkim-İş sendikası yetkilileri, Irmak hükümetini ve bu hükümette yer alan Türk-İş genel sekreteri Sadık Şide'yi şiddetle kınadılar.

- Koç Holdingin İstanbul'daki "Demir Döküm" fabrikasında çalışan işçilerden 105'i işten çıkarıldı. Patronun bu tutumunu protesto etmek ve işten çıkarılan arkadaşlarının yeniden işe alınmasını sağlamak amacıyle bu iş yerinde çalışan 2 bin 500 işçi oturma grevine başladılar. İşçiler, "patron toplu sözleşme döneminin yaklaşması üzerine en bilinçli işçileri işten çıkarmakla bizi yıldırmak ve parçalamak istiyor" dediler.

- Topkapı'da kurulu kumaş fabrikasının işçileri, patronun işçi isteklerinin verilmemesi için aldığı lokavt kararını protesto etmek için eş ve çocuklarıyle birlikte bir yürüyüş yaptılar. Aksaray'dan vilayete kadar yürüyen 140 işçi ailesi ekmek ve iş istedikleri belirten yazılı pankartlar taşıdılar.

TÜRK-İŞ BAŞLARININ POLİTİKASI TEPKİYLE KARŞILANIYOR

İşçi ve sendikacılık sorunları üzerinde durulan Genç İşçiler Derneği'nin Ankara'da düzenlenen Kurultay'ında Türk-İş yöneticilerinin patron yanlısı tutumu sert bir biçimde yerildi. Toplantıda söz alan delegeler, sarı sendikacılığa karşı savaşın, işçi sınıfının ekonomik ve politik savaşının dışında düşünülmiyeceğini belirttiler ve bu yöndeki savaşın daha etkili olabilmesi için eylem birliğinin güçlendirilmesini istediler.

- Türk-İş'in başındaki sarı sendika ağalarının,işbirlikçi sermaye partilerinin bir araya gelerek sola karşı bir hükümet oluşturmaları için çaba göstermesi Türk-İş'in içinde yeni kaynaşmalara yol açmıştır. Türk-İş'e bağlı bazı sendikacıların yöneticileri,genel başkan Halil Tunç ile etrafında toplanan sarı sendika ağalarının sermaye çevreleriyle bütünleştiğini belirttiler ve bu işçi örgütünün başından çekilmelerini istediler. Sendika yöneticileri, Türk-İş başlarının işçi sınıfının savaşını ezmek için işçi sınıfına,devrimci gençliğe karşı kanlı bir terör uygulayan gerici çevrelerle bütünleşmesini işçi sınıfına ihanet olarak nitelendirdiler.

Türkiye Oleyis Sendikası yayınladığı bir bildiride Türk-İş'in tutumu değişmediği takdirde sendikanın bu örgütten çıkacağı açıklandı. Sendika Yönetim Kurulu konuyla ilgili görüşünü bir muhtıra ile Türk-İş'e bildirdi. Türk-İş yöneticilerinin patron yanlısı tutumunun sert bir biçimde yerildiği bildiride özetle şöyle deniyor: "Türk-İş bugün işçi sınıfının savaşına sınıfsal açıdan bakmayan,işçi sınıfının çıkarlarını korumayan bir yönetim kadrosuna sahiptir. O kadar ki, bir bunalım döneminin bakanı olan Türk-İş genel sekreteri Sadık Şide,işçi sınıfının direnişini kırmak için işçi grevlerini erteleyen kararnamelere imza atacak kadar ileri gitmiştir. Bir başka Türk-İş yöneticisi de işçi sendikalarını sermaye sınıfına bağlı bir hükümeti desteklemek için açıkça çağrıda bulunuyor. Bütün bunlar Türk-İş yöneticilerinin gerçek yüzünü açıkça ortaya kormaktadır."

İŞÇİ ÜCRETLERİ DONDURULUYOR

2 Ocak 1975 tarihli "Cumhuriyet" gazetesinde çıkan bir habere göre, hükümet tarafından hazırlanarak Meclise sevkedilen bütçe kanun tasarısında, 1975 yılında kamu kesiminde yapılacak toplu sözleşmelerde uygulanacak standartların ve genel esasların saptanması konusunda hükümete tam yetki verilmektedir.Buna göre, bütçe kanunu çıktıktan sonra,kamu kesiminde çalışan 550 bin işçiyi ilgilendiren toplu sözleşmelerin esasları Bakanlar Kurulunca hazırlanacaktır.

Getirilen bu hüküm ücretlerin resmen hükümet tarafından dayatılması sendikaların güçten düşürülmesi hatta grev hakkının budanması demektir.

Bu durumda Sosyal Güvenlik Bakanı Türk-İş Genel Sekreteri Şide işçi düşmanı bu karara imzasını koymuştur.

Amacın "dengeli bir bütçe politikasının uygulanmasını sağlamak" olduğu açıklanıyor. Demek isteniyor ki,dengeyi bozan şey,işçilerin ücret artışlarıdır.

Bu yeni bir sav değildir. Enflâsyon ve fiyat artışlarının nedeninin işçilere yapılan ücret zamları olduğu yolundaki utanmazca yavuz hırsız misali bir yalandır. Bu yalan çok daha önce de söylenmişti.

Emperyalistlerin,tekelci parababalarının,toprak ağalarının,istifçi ve karaborsa vurguncularının gün geçtikçe daha da dengesiz hale getirdikleri Türkiye ekonomisinde dengeyi sağlayabilmek için ağır yük her zaman olduğu gibi,yine işçi ve emekçi sınıflara yüklenmek isteniyor.

Milli gelirdeki artış oranı 1970'de % 5,6 iken,1971'de % 10,7'ye yükselmiştir. İşçilerin gerçek ücretleri ise 1970'de % 0,8 iken, 1971'de % 5,1 olmuş,yani artma yerine azalmıştır.

Milli gelirdeki bu artış nereye gitmiştir ? Rakamlar onun da cevabını veriyor: Sanayi kesimindeki gelir artışı, 1970'de % 2,1 iken, 1971'de % 10,4'e fırlamıştır. Türkiye'nin en büyük 100 sanayi şirketinin,vergiler çıktıktan sonra,net kârları 1972'de 1 milyar 617 milyon iken, 1973'de 3 milyar 299 milyona yükselmiştir. Yani işçilerin gerçek ücretlerinin hızla düştüğü yıllarda bu büyük sermayedarların kârları iki mislisinden daha fazla artmıştır.

Kissinger'in tehdidi ve Türkiye

ABD dışişleri bakanı Kissinger "Bussines Week" dergisine verdiği bir demeçte, "Arap ülkelerinin petrol politikası Amerikan sanayine zarar getirecek bir nitelik alırsa, ABD'nin Arap ülkelerine karşı silâhlı saldırıya geçecektir" dedi.Kissinger'in bu açıklamasını bir gün sonra başkan Ford da doğruladı.

Görüldüğü gibi, Amerikan emperyalizmi içinde bocaladığı bunalımları, ekonomik çöküntüyü başka halklara yüklemeye çalışırken,insanlığı bir dünya savaşına sürüklemekten kaçınmıyor. Kendi servetlerine sahip çıkan Arap ülkelerini silâhlı saldırıyle işgal etme tehdidinde bulunuyor. Dünyada barışı savunan güçlerin emperyalizmden daha güçlü olduğu bir dönemde Amerikan emperyalizminin Arap ülkelerine karşı bu tehdidi emperyalizmin saldırganlık niteliğini bir kez daha doğrulamaktadır.

Amerikan emperyalizminin petrol üreten Arap ülkelerine karşı silâhlı saldırıya geçeceği yolundaki tehdidi Türkiye'yi

yakından ilgilendiriyor. Ulusal bağımsızlık ve egemenlik için emperyalizme karşı savaşan Arap ülkeleriyle Türkiye kapı komşusudur. Amerikan emperyalizmine ikili anlaşmalarla bağlanan, Vaşington'un egemenliğinde olan saldırgan NATO'nun Orta Doğu'da da bekçiliğini yapan ve topraklarında 101 Amerikan ve NATO üssü bulunduran Türkiye böyle bir savaşta yine Amerikan emperyalizminin silâh deposu atlama tahtası olacaktır. İsrail'in Suriye ve Mısır'a saldırıları sırasında olduğu gibi, Türkiyedeki Amerikan, NATO üsleri böyle bir saldırı sırasında yine Arap ülkelerine karşı kullanılacaktır. İşbirlikçi burjuvazinin, ülkemizi, Amerikan emperyalistlerinin, NATO'nun kuyruğuna bağlama politikası işte böyle büyük bir tehlikenin yaratılmasına sebep olmuştur.

Bu büyük tehlikeye karşı savaşan ve kamuoyunu sürekli olarak uyaran tek parti TKP olmuştur. TKP, topraklarımızdaki bütün yabancı üslerin kaldırılmasını, ikili anlaşmaların yırtılmasını, NATO, SENTO gibi saldırgan paktlardan çıkılmasını, tarafsız, bağımsız, barışçı bir dış politika izlenmesini istemekte ve bu uğurda savaşmaktadır.

Kissinger ve Ford hükümetinin Arap halklarına karşı yeni saldırı tehditleri, TKP'nin bu uyarılarını bir kez daha doğrulamıştır.

——/——